

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

ЦЕНТЪР ЗА ДИСТАНЦИОННО ОБУЧЕНИЕ

КАЗУС

ПО

ФИНАНСОВ АНАЛИЗ НА ФИРМАТА

ТЕМА: РЕНТАБИЛНОСТ НА РАЗХОДИТЕ

Изготвил:

Проверил:

2015

СЪДЪРЖАНИЕ:

1. МЕТОДИКА НА ФИНАНСОВИЯ АНАЛИЗ НА РАЗХОДИТЕ

2. АНАЛИЗ НА РЕНТАБИЛНОСТТА НА РАЗХОДИ

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. МЕТОДИКА НА ФИНАНСОВИЯ АНАЛИЗ НА РАЗХОДИТЕ

Анализът е процес на избор, съпоставяне и оценяване на счетоводна информация. Първо трябва да се избере необходимата за вземане на най-правилно решение информация от цялата информация в предприятието. За успешното прилагане на анализа и изпълнението на поставените пред него цели, трябва да се спазят някои принципи положение, по-важните от които са¹:

1. Анализът трябва да бъде конкретен, т.е. трябва да опира на реални данни съобразно наличния обем информация, а неговите резултати трябва да получават числено изражение.

2. Анализът трябва да бъде обективен. Това предполага изследване на реални стопански явления и процеси, на причинно-следствените връзки между тях на базата на достоверна информация. Анализирания информация следва да бъде изследвана критично и безпристрастно.

3. Анализът трябва да бъде действен. Това предполага резултатите от него да стават своевременно известни на ръководството с оглед вземане на решения за отстраняване на откритите грешки в работата.

4. Анализът трябва да бъде комплексен, което предполага да се обхванат всички по-важни страни и звена на дейността на предприятието.

5. Анализът трябва да бъде икономичен, т.е. да се извърши с минимални разходи, но без да се влошава качеството на извършената работа.

За осъществяването на анализа са известни различни източници. Но не всички потребители имат достъп до тях. Като цяло източниците на информация, които биха могли да се използват за целите на анализа на разходите биват вътрешни и външни. Вътрешните източници са представени от: счетоводни книги и регистри; оборотни ведомости; счетоводния баланс на предприятието; отчет за приходите и разходите; доклад на дипломирания експерт-счетоводител; счетоводната политика на фирмата; приложението към ГФО. Към външните могат да се отнесат следните източници: закони, правилници и наредби, действащи в страната; счетоводно законодателство; статистически справочници; банкова информация; отраслови нормативи и стандарти; публикации в периодичния печат; други източници на информация.

Дефиницията за анализа дадена от М. Тимчев е „подбор, съпоставяне и оценка на счетоводната и друга информация в процеса на управлението с цел да се изследват

¹ Тодоров, Г., Финансово-счетоводен анализ, Варна, 2003, Стено, с. 17

ключови съотношения, тенденции и процеси, да се определят насоките на развитие, да се измери влиянието на факторите, които обслужват финансовата стабилност на предприятието, да се приемат оптимални управленски решения”².

Анализът на разходите за дейността заема едно от централните места в системата на финансовия анализ.

Но при извършване на анализа би следвало да се има в предвид наличието на две контрарни пера, намиращи се в раздел Б „Приходи”:

- т.2 Увеличение на запасите от продукция и незавършено производство;
- т.3 Разходи за придобиване на активи по стопански начин.

Ако в конкретен отчет фигурират стойности по тези статии, то би следвало те да бъдат извадени от общата стойност на разходите за оперативна дейност, поместена в раздел А „Разходи” на Отчета за приходи и разходи.

Като се погледне типова форма на Отчета за приходите и разходите се вижда, че оперативните разходи са сумата от: намаление на запасите от продукция и незавършено производство; разходи за суровини, материали и външни услуги; разходи за персонала; разходи за амортизации и обезценка; други разходи. Най-общо може да се каже, че тези разходи са групирани по икономически елементи. Със сумата на тази статия в Отчета за приходите и разходите може да се види колко е разходоёмка дейността на предприятието.

Отчитането на тези разходи се извършва чрез сметките от група 60 Разходи по икономически елементи, като чрез формираните стойностни размери по нея се осигурява информация не само за ръководството на предприятието, но и за външни потребители.

Според Н. Костова „анализът на разходите по икономически елементи може да се извърши чрез съпоставка между планираните и реално извършените разходи - общо и за всеки икономически елемент поотделно. По този начин се установява абсолютната икономия или абсолютният преразход. Същевременно може да се проследи и изменението в относителния дял на всеки от разходите по икономически елементи в общия размер на разходите. Критерий за сравнение може да са и разходите от предходния отчетен период.”³

² Тимчев, М., Финансово-счетоводен анализ на годишния финансов отчет на предприятието, сп. Български счетоводител, бр.9, 2009, с. 14

³ Костова, Н. Финансово-счетоводен анализ, 2010г., с. 170